

[Jes Lunde]

større indsats imod arbejdsløsheden, en større indsats i miljøpolitikken osv., så kunne vi godt stemme for finansloven. Det er ikke noget, som er noget problem for os; vi tager sagligt stilling fra gang til gang.

Denne gang synes vi altså, at den indsats, der gøres imod arbejdsløsheden, er alt for ringe. I en situation med 270.000 arbejdsløse burde det være det øverst prioriterede tema overhovedet, og de ændringsforslag, vi har stillet, viser, at vi mener, man må gøre en indsats imod arbejdsløsheden, der betyder 45.000-50.000 færre i løbet af 1991, og det, regeringen kommer med, er jo betydelig ringere.

Derfor synes vi ikke, vi har grundlag for at stemme for den finanslov, der foreligger nu.

(Kort bemærkning).

Kofod-Svendsen (KRF):

Fremskridtspartiet henvendte sig mere til regeringen end til mig, så der er ikke noget særligt at kommentere. Dog vil jeg sige, at sådan som jeg har læst regeringens udspil, så satser regeringen på privatisering. Det er jo et punkt, hvor regeringen har en målsætning på 2,8 mia. kr., og det har jeg vanskeligt ved at læse som, at man ikke ønsker privatisering. Sådan rent læseteknisk har jeg lidt svært ved at forstå, hvordan et ønske om 2,8 mia. kr. ikke skulle være identisk med, at man vil privatisering. Men jeg synes, det må være hr. Kim Behnke, der har et forklaringsproblem her.

Hvad SF angår, vil jeg sige, at den indsats, der er lagt op til på uddannelsesområdet, og den indsats, der er lagt op til på erhvervsområdet, synes jeg er to eksempler på, at man prioriterer uddannelse og beskæftigelse højt i det, der er lagt frem.

Kirsten Madsen (FP):

Jeg forudser ikke uventet de store problemer, Danmark vil få i de kommende 5-10 år med de meget store folkevandringer, der vil finde sted fra Østeuropa, Sovjetunionen, de baltiske lande og nu også fra Golfkrigens område foruden de øvrige tredjeverdenslande. Disse verdensomvæltninger vil gøre, at Danmark vil opleve en markant holdningsændring de forskellige danske partier imellem, hvad angår samarbejde. Det er ikke, fordi jeg forventer, at de forskellige danske partier vil ændre politik – det tror jeg bestemt ikke de vil – men fordi presset

udefra vil blive så stort, at det vil nødvendiggøre en ændret samarbejdsholdning, hvis Danmark ikke skal miste alt for meget af den sociale velfærd, som vi i dag med rette er så stolte af.

Tyskland har for længst meddelt, at det af politiske årsager vil modtage over 1 million indvandrere fra Sovjetunionen. Disse indvandrere vil få tysk statsborgerskab inden for en tre-årig periode og kan således som EF-borgere frit bevæge sig i hele EF-området og også i Danmark.

Vi kan se på finansloven for 1991, at det allerede er begyndt at knibe med at opretholde det danske velfærdsniveau, og med tilslutningen til et nærmere samarbejde med EF vil der blive yderligere stramminger. Jeg tror helt sikkert, at fremtiden vil vise en meget ændret holdningsmæssig folketingsamarbejdsvilje for at få økonomien til at hænge sammen fremover for Danmark.

Finansministeren (Henning Dyremose):

Igen i dag har vi haft en fredelig debat. Igen i dag har invitationerne til samarbejde været fremherskende, og derfor – når vi nu om kort tid har vedtaget finansloven – kan vi sikkert konstatere, at nu ligger rammerne for et egentligt samarbejde om en række af de udestående problemer klar, og at der er vilje til at etablere det samarbejde.

Jeg skal i min tale prøve på at undgå alt for meget polemik, fordi jeg selvfølgelig nødig vil bryde det mønster. Derfor vil jeg også næsten overhøre de polemiske bemærkninger, som hr. Lykketoft havde i både indledningen og slutningen af sit indlæg. Det var vel nødvendigt at krydre den i øvrigt rimeligt saglige fremstilling med den slags indledning og slutning for dog at have en slags begrundelse for, at Socialdemokratiet ikke stemte for finansloven. Jeg deler sammen med både ordførerne for De Radikale, CD og Kristeligt Folkeparti den forundring, som de tre partiers ordførere har herover.

Det er jo rigtigt, at Socialdemokratiet både i forhandlingsprocessen sidste efterår og også via sine udspil efter valget har haft ganske stor indflydelse på finansloven. Det ville derfor være helt naturligt, at Socialdemokratiet stemte for. Det er vel næsten – og det er vel derfor, hr. Lykketoft var nødt til de polemiske bemærkninger – synd for Socialdemokratiet, at man ikke stemmer for, fordi det placerer Socialdemokratiet i en vanskelig position.